

som repræsenterer Tjetjenien, de legitime ledere. Det vil jeg også gerne slå fast.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Stig Møller for en kort bemærkning. Jeg havde forregnet mig, jeg troede, vi var tilbage i ordførerrækken, men man kan ikke altid regne med det.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Der sker vel hele tiden noget på vejen til Forum.

Jeg har to spørgsmål til hr. Jeppe Kofod, og det ene drejer sig om det semantiske i fordømmelsen. Hvis man nu havde sagt, at Folketinget udtrykker sin fordømmelse af, eller at Folketinget fordømmer de vedvarende rapporter, havde det så ikke betydet, at vi havde fordømt rapporterne? Man kan jo ikke fordømme rapporterne, det er rapporternes indhold, det drejer sig om, og derfor drejer det sig vel også om, at vi udtrykker vores bekymring over de vedvarende bekymrende rapporter, for dermed udtrykker vi bekymring over indholdet.

Det andet er, at SF's ordfører bliver ved med at antyde, at højrefløjen har villet svække vedtagelsen. Nu plejer man jo ikke at afsløre noget fra forhandlinger om vedtagelser, men på den anden side er det blevet sagt nu, og derfor må det også siges, så det kommer til at fremgå af Folketingets forhandlinger: Kan hr. Jeppe Kofod bekræfte, at det, hr. Søvnald kalder højresiden, konstant har arbejdet for skærpselser af vedtagelsen og også har fået dem?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Til hr. Per Stig Møllers første spørgsmål kan jeg jo kun svare, at selvfølgelig må vi bruge den rigtige sprogbrug, så det ikke kan misforstås, og vi ikke handler mod hensigterne.

Med hensyn til vedtagelsen tror jeg, vi alle sammen er enige, og jeg glad for, at der står så mange partier bag denne tilgang til problemstillingen, og at vi fordømmer og tager afstand fra den måde, Rusland har håndteret konflikten på – det er helt afgørende – og kommer med eksempler.

Hr. Søren Søndergaard var i sit tidligere indlæg inde på den rapport, der er kommet fra Human Rights Watch, og som jo dokumenterer, at der er massive problemer, og at der har foregået massive krænkelser af menneskerettighederne sted. De ting må opklares, og de ansvarli-

ge ledere må stilles til regnskab for det, de har begået. Derom ingen tvivl.

Jeg er glad for, at vi er nået frem til et forslag til vedtagelse, som rummer den retorik og det signal, som jeg mener, det er vigtigt at give om konflikten, og jeg håber sådan set også, at både SF og Enhedslisten – på trods af at de har fremsat et andet forslag til vedtagelse – i sidste ende stemmer for vores forslag, så vi kan få et bredt flertal i Folketinget bag denne politik.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Hanne Severinsen som ordfører.

Hanne Severinsen (V):

De gentagne russiske overgreb mod det tjetjenske folk kan kun give anledning til dyb frustration.

Århundreders lidelser i en uendelig kæde fik sin foreløbige kulmination med Stalins deportationer, og i dag, 1½ år efter at den anden tjetjenske krig startede, står verden i realiteten magtesløs. Offentligheden vænnes dag for dag til situationen, og billeder af død og ødelæggelse bliver dagligdag og glemte. Jeg er derfor glad for, at udenrigsministeren i dag har givet tilsagn om at holde Tjetjenien-sagen på dagsordenen, både bilateralt og i alle de forskellige internationale fora.

Udenrigsministeren talte om en konstruktiv, substantiel dialog direkte over for beslutningstagerne. Det er der også brug for, og det sker for sjældent. Det startede ellers ganske godt på EU-plan med aktionen i Helsinki, men den fædede noget hurtigt ud. Den linje bør tages op igen, og Rusland bør holdes til ilden, så det overholder betingelserne i den samarbejdsaftale, det har med EU.

I Europarådet blev Rusland medlem i 1996, bl.a. efter det udtrykkelige løfte om at stoppe krigen i Tjetjenien. Ruslands medlemskab hviler på betingelser, som ikke er opfyldt, men Ministerkomiteen har på det nærmeste ignoreret, at Den Parlamentariske Forsamling sidste år foreslog en suspension, fordi Rusland ikke levede op til sine forpligtelser. Russerne forsøger med et vist held over for deres ministerkollegaer at slå på, at der er tale om et internt anliggende. Men det kan det aldrig være, når der er tale om forpligtelser over for Europarådet, bl.a. om at overholde menneskerettighederne.

Vesteuropa har tydeligvis et ambivalent forhold til Putin. Han har dygtigt spillet på russernes sårede stolthed og den mistanke, der blev